

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/277/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111228261
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4111228261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minska a členov senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti odporkyni: O. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., N. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníčkou JUDr. Danou Gáborovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nitra, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie sumy 220,46 eura istiny s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 19C/130/2013-65 zo dňa 27. marca 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej - vyhovujúcej časti výroku nad sumu 120,46 eura spolu s 9 % úrokom ročne od 25. 06. 2010 do zaplatenia, ako aj v časti výroku o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 16,50 eura p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 19C/130/2013-65 zo dňa 27. 03. 2013 uložil

odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 175,46 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 25. 06. 2010 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 16,50 eura na účet navrhovateľa a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň konanie v časti o zaplatenie sumy 45 eur ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 45 eur za obdobie od 25. 06. 2010 do zaplatenia zastavil (§ 96 ods. 1, 3 OSP). O trovách konania v zastavujúcej časti rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP). Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/, § 43 ods. 1, zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 420 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 23. 09. 2011 domáhal, aby súd uložil odporkyni zaplatiť sumu 220,46 eura spolu s úrokom z omeškania, ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa riadne a včas neuhradila cenu navrhovateľom poskytovaných služieb. Súd prvého stupňa z obsahu spisového materiálu zisti, že navrhovateľ s odporkyňou dňa 18. 02. 2010 uzatvorili Zmluvu o pripojení č. A4907755, ktorej súčasťou boli Všeobecné zmluvné podmienky. Na základe uvedenej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporkyni SIM kartu s prideleným účastníckym telefónnym číslom, ktoré jej umožňovalo využívať telefonické služby. Pri uzatvorení Dodatku k zmluve zo dňa 18. 02. 2010 odporkyni mobilný telefón značky Huawei E1752Usb modem za kúpnu cenu 5 eur, pričom skutočná predajná hodnota mobilného telefónu bola vo výške 60 eur. Za preukázané považoval, že odporkyňa porušila svoje povinnosti zo zmluvy tým, že riadne a včas nezaplatila za

služby poskytované navrhovateľom za obdobie od 28. 02. 2010 do 28. 04. 2010. Navrhovateľ vystavil odporkyni faktúry, ktoré však v lehote splatnosti neuhradila a nereagovala ani na výzvu zo dňa 10. 06. 2010, v ktorej jej navrhovateľ stanovil lehotu na zaplatenie v termíne do 24. 06. 2010. Poukázal na čl. 3 bod 3.7. Dodatku, kde účastník vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení dodatku po dobu dohodnutú v dodatku, teda v tomto prípade po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku. Nedodržanie tohto záväzku vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikne škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo k uzavretiu zmluvy o pripojení v zmysle zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej vznikla navrhovateľovi povinnosť poskytovať odporkyni elektronické komunikačné služby, za poskytovanie ktorých bola odporkyňa povinná hradiť cenu podľa cenníka platných služieb na základe vyúčtovania. Tým, že odporkyňa nezaplatila cenu za poskytované služby vo výške 120,46 eura, porušila dojednané zmluvné povinnosti, na základe čoho bol navrhovateľ oprávnený požadovať od odporkyne aj zaplatenie zmluvnej pokuty, ale len do výšky vzniknutej škody spočívajúcej v rozsahu poskytnutej zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, a preto súd návrhu navrhovateľa ako dôvodne podanému o zaplatenie sumy 175,46 eura vyhovel, pričom táto suma pozostáva z neuhradených faktúr vo výške 120,46 eura a z náhrady škody pozostávajúcej z výšky rozdielu predajnej a akciovej ceny mobilných telefónov 55 eur (predajná cena 60 eur, zaplatené 5 eur - rozdiel predstavuje sumu 55 eur).

O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP s tým, že ich náhradu vo výške zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh na vydanie platobného rozkazu priznal navrhovateľovi majúcemu v tomto konaní úspech.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne, uvádzajúc, že jeho odvolanie smeruje len proti časti rozhodnutia o náhrade škody pozostávajúcej z výšky rozdielu predajnej ceny mobilného telefónu vo výške 55,00 eur (predajná cena mobilného telefónu 66,00 eur - zaplatené 5,00 eur odporkyňou = 55,00 eur). Preto žiada Krajský súd v Nitre, aby prvostupňový rozsudok zrušil v časti náhrady škody vo výške 55,00 eur. Navrhovateľ vymáha zaplatenie náhrady škody z titulu rozdielu medzi akciovou cenou a predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu, resp. telekomunikačného zariadenia, na základe čoho žiadala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady škody vo výške 55,00 eur. Podaná žaloba je nedôvodná v časti o zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty z titulu náhrady škody vo výške 55,00 eur, nakoľko uvedenú náhradu vymáha na základe ustanovení o zmluvnej pokute podľa ods. 2.5 čl. 2 Dodatku k zmluve o pripojení, pričom tieto ustanovenia je treba ex offio považovať za absolútne neplatné ako neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách podľa § 53 ods. 4 písm. k/ a ods. 5 OZ, teda nie je možné v žiadnom prípade zo strany navrhovateľa si uplatňovať akúkoľvek náhradu na základe absolútne neplatných zmluvných ustanovení. Zdôraznil, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Dojednania o zmluvnej pokute odporujú ust. § 53 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, pretože spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a súčasne obchádzajú systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach. Záverom zastal názor, že navrhovateľ by si nárok na náhradu škody mal uplatňovať samostatnou žalobou o náhradu škody bez toho, aby sa pritom odvolával na absolútne neplatné zmluvné ustanovenia.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti výroku nad sumu 120,46 eura spolu s 9 % úrokom ročne od 25. 06. 2010 do zaplatenia, ako aj v časti výroku o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 16,50 eura je potrebné potvrdiť ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Koncepcia ust. § 219 OSP vychádza zo zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho

súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 OSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Využitie tohto oprávnenia získava takmer charakter povinnosti v prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého dôvodmi je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal. Veľakrát ide o vyjadrenia, ktoré sú už reakciou na závery prvostupňového súdu, preto logicky predstavujú novú argumentačnú bázu. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúcu.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti výroku ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP). Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom rozsudku, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 219 ods. 2 OSP).

Preskúmaním spisového materiálu bolo zistené, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe Zmluvy o pripojení č. A4907755-0001 zo dňa 18. 02. 2010, na základe ktorej navrhovateľ vypožičal odporkyni SIM kartu s prideleným účastníckym telefónnym číslom. Na základe Dodatku k Zmluve o pripojení bol odporkyni poskytnutý mobilný telefón značky Huawei USB modem za kúpnu cenu 5 eur, pričom jeho skutočná hodnota predstavovala sumu 60 eur. Za preukázané považoval, že odporkyňa porušila svoje zmluvné povinnosti, tým, že neuhradila riadne a včas faktúry za obdobie od 28. 02. 2010 do 28. 04. 2010 za služby poskytované navrhovateľom v celkovej hodnote 120,46 eura. Navrhovateľ sa preto vo svojom návrhu domáhal zaplatenia sumy vo výške 120,46 eura spolu so zmluvnou pokutou v celkovej výške 100 eur. Následne navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 25. 03. 2013 zmenil svoj návrh na začatie súdneho konania tak, že žiadal, aby navrhovateľovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 120,46 eura aj nárok na zaplatenie sumy 55,00 eur, ktorý si navrhovateľ v tomto konaní uplatnil do výšky škody, ktorá mu vznikla.

Na základe týchto skutočností, súd prvého stupňa dospel k správne názoru, keď podaný návrh navrhovateľa do výšky 175,46 eura (120,46 + 55) považoval za dôvodný a v tejto časti mu vyhovel. Predmetná suma pozostáva zo sumy neuhradených faktúr 120,46 eura a sumy 55 eur, ktorá predstavuje trhovú cenu mobilného telefónu. Na podporu názoru súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že v danej veci je nepochybné, že odporkyňa v predmetnom vzťahu neplnila svoje základné zmluvné povinnosti, riadne a včas neuhrádzala svoje splatné záväzky. Pohľadávka navrhovateľa predstavuje sumu 120,46 eura, ktorá v sebe zahŕňa neuhradené splátky za mesiace február 2010, marec 2010, apríl 2010. Suma 55 eur predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného zariadenia a jeho akciovou cenou, teda predstavuje sumu - škodu navrhovateľa, ktorú odporkyňa navrhovateľovi spôsobila tým, že získala mobilné zariadenie za zvýhodnenú cenu oproti cene trhovej. V tomto smere má odvolací súd za preukázané, že odporkyňa porušila svoj základný záväzok, ktorý spočíval v zotrvaní v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a nezaplatila riadne a včas za poskytnuté služby, čím boli splnené esenciálne predpoklady vzniku náhrady škody podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka, v celkovej výške 55 eur. Tvrdenie vedľajšieho účastníka ohľadom neprimeranej zmluvnej pokuty nie je správne, pretože aj zo zmeny návrhu navrhovateľa doručeným súdu prvého stupňa dňa 25. 03. 2013 jasne vyplýva, že navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania v časti 45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 45,00 eur od 25. 06. 2010 do zaplatenia späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Odvolací súd konštatuje, že zámerom navrhovateľa vo svojom zmenenom návrhu bolo vziať svoj návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 100 eur späť a uplatniť si riadne preukázateľnú škodu,

ktorá mu nepochybné vznikla vlastne rozdielom medzi predajnou cenou a akciovou cenou mobilného zariadenia. Vychádzajúc z uvedeného, nie je potom možné prijať právny názor vedľajšieho účastníka prezentovaný v ním podanom odvolaní, že navrhovateľ si zaplatenie sumy 55 eur uplatňuje na základe absolútne neplatných ustanovení o zmluvnej pokute, pretože o tejto problematike už právoplatne rozhodli iné súdy.

Na základe týchto skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej - vyhovujúcej časti výroku nad sumu 120,46 eura spolu s 9 % úrokom ročne od 25. 06. 2010 do zaplatenia, ako aj v časti výroku o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 16,50 eura podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.